

23/51

✱ ΣΤΙΓΜΙΟΤΥΠΑ ✱

Ποιός φταίει;

ΕΓΚΑΙΝΙΑΣΘΗΚΕ με πολ λήν επίσημότητα στη Νέα Καρβάλη της Καβάλας ένα τε ράσιο έργοστασιακό συγκρό τημα βιομηχανίας φωσφορι κών λιπασμάτων. Καί δικαίως οί όμιλητές τών έγκαινίων έ ξήραν τή σημασία του έργου: θά συντελέση ή βιομηχανία αύτή άποφασιστικά στην αυ ξηση τής γεωργικής παραγω γής και τών εισοδημάτων του άγροτικού κόσμου αλλά και στην αύξηση τών έξαγωγών και τήν ένίσχυση τών συναλ λαγματικών άποθεμάτων του τόπου. Καί επί πλέον θά κά μη τήν Καβάλα σημαντική βιομηχανική περιοχή,

‘Αλλά... ύπάρχει ένα «άλ- λά». Τό έργοστάσιο αύτό θά χρησιμοποιή σαν πρώτες ύλες μεταλλεύματα τής Χαλκιδικής άπό τά μεταλλεία Στρατωνί ου, πού θά χρειασθί έτσι νά μεταφέρωνται τόσο μακριά μέ άβξηση του κόστους τής παραγωγής τών λιπασμάτων.

Καί μπορεί νά ρωτήση κα νείς:

Γιατί ή βιομηχανική αύτή μονάδα δέν έγκαταστάθηκε στη Χαλκιδική έφ’ όσον μάλι στα ύπήρχον και όλες οί άλ λες προϋποθέσεις;

Και άκόμα ποιός φταίει γιά τόν παραγκωνισμό μας αύτό;

Πάντως θά ξεσηκωνόντανε και οί πέτρες άκόμα στη Κα βάλα άν άποφασίζότανε π.χ. νά γινότανε ένα έργοστάσιο έπεξεργασίας καπνών Καβά λας στη Κασσάνδρα και θά ματαιώναν κάθε τέτοια προ σπάθεια. ‘Ενψ ήμείς...

‘Η Χαλκιδική μου δίνει τήν έντύπωση ‘Αποικίας άπό τά

σπλάχνα τής όποιας άποσπών ται πολύτιμες πρώτες ύλες γιά νά μεταφερθοϋν άλλου και νά προαγάγουν άλλους τόπους....

«Τίς φ τ α ί ε ι;»

Τό τρόπαιον του κυνηγού

ΘΡΙΑΜΒΕΥΤΗΣ έμπαινε προχθές τό βράδυ άπό τή νό τια είσοδο του χωριου παλα μαχος κυνηγός.

Στό πόρτε μπαγκάζ του αυ τοκινήτου του έφερε τά λάφυ ρά του: δέκα (10), νεογνά λύ καινας πού άνεκάλυψε και πε ρισυνέλεξε στο κούφωμα ένός αϊωνόβιου έλαιοδένδρου του έλαιοκτήματός του στη Γερα κινή.

Πολύ ένδιαφέροντες οί λυ κιδείς αύτοι: τυφλοί άκόμα φαίνεται πως δέν είχαν περσ σει πολλές μέρες άπό τή γέν νησή τους.

Τι θά γίνη τώρα μ’ αύτούς; αύτό είναι τό ζήτημα τής ή μέρας. Κάποιος προσεφέρθη νά αναλάβη τήν έξημέρωσή τους ένψ άλλος παρατηρού- σε:

—«Γλύτωσε ό κυνηγός μας άπό του λύκου τό στόμα». ‘Αλλοίμονό του άν κατά τήν άπαγωγή κατέφθανε ή μάνα πού τρέφει μεγάλη στοργή στά νεογνά τής’ οίγουρα θά τόν κατεσπάραζε.

‘Εγώ όμως πιστεύω ότι δέν θά πάθαινε άπολύτως τίποτε. ‘Ηταν σωρών θυμοειδής δικη γόρος ό όποιος κραδαίνων ό ζώδη μαγκούραν έκάλυ- πτε τήν έπιχείρηση..

W.—